

Norsk

Pris kr. 1.00

Heite 12 1949

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Palmstrom — Darvas:
Skal vi vedde?

*Oslo vant interkretskampen
mot Sør-Trøndelag.*

Terence Reese:
*Den personlige faktor
i konkurransebridge.*

Joe Dammerud:
Naturbridge.

En bridgeprat med Halle.

Tormod Gjestland:
Heilken variant vinner?

Roar Fjeld:
Moderne meldesystemer.

W. B.:

BRIDGE - À LA CARTE

I anledning julen serverer vi i dag en spesiell «julenott» — en oppgave som det tok selveste Einar Werner omløst en hel time å løse med alle kort åpne og som vi villig medgir voldte oss mye hodebry.

De av leserne som selv ønsker å forsøke å knekke «notten» bør foreløpig vente med å lese slutten av denne spalten, hvor løsningen er inntatt, mens de som foretrekker å få god bridge servert fikks og ferdig bare kan lese videre.

Arets «julenott».

♠ E K		♠ D 9 7
♥ E 10 7		♥ 4
♦ E D 9 7 3	N	♦ 10 8 6 5 4 2
♣ D 5 2	V Ø	♣ K 4 3
	S	
♠ Kn 10 6 4 2		
♥ Kn 9 6		
♦ Kn		
♣ Kn 9 8 6		
	8 5 3	
	♥ K D 8 5 3 2	
	♦ K	
	♣ E 10 7	

Syd spiller storeslem i hjerter. Vest spiller ut ♠ 4. Hvorledes skal Syd spille for å vinne mot ethvert forsvar? Et spill for skjønnere! Vær så god forsøk.

♠ ♥ ♦ ♣

4 av de mest fremtredende danske spillere i Europamesterskapet i Paris: Kaalund-Jørgensen—Mortensen, Folkmann—Tegner har fått en invitasjon fra Hollands ledende bridgeklubb om å komme ned og spille en liten «landskamp». Da bare Folkmann—Tegner har anledning til å reise går Elsoe Jensen—Nauerby inn på laget. Kampen finner sted i begynnelsen av januar.

Allerede i september begynte engelskmennene treningen for neste års Europamesterskap. Den hollandske utfordring til Danmark må uten tvil anses for å være et ledd i de store bestrebelsene som hollenderne gjør for å nå førkrigsnivået hvor Holland som regel plasserte seg blant de aller beste lag i EM. Det trekkes opp til kamp om EM tittelen 1950.

Arets svenske mesterskap for lag ble vunnet av tittelforsvarerne Liliehöök—Wohlin, Hedström—Storngaard som i år for øvrig hadde utvidet laget til også å omfatte Anulf—Friberg og Persson.

Arrangementsmessig noterte turneringslederen Ragnar Huldtt seg for en ny suksess.

Vestfold bridgekrets har vært en tur i Värmland med 4 lag og vant en solid seier

over sine verter, Värmlands bridgeförbund. Det spiltes «alle mot alle» serie og Vestfold vant 21—11.

Eliteturneringen i Oslo er ferdigspilt. Etter den hittil jevneste sluttkamp vant Gunnar Johansen—Per Nielsen etter «kvalitetsberegning» med Andersen—Eide (som hadde samme poengsum) på annen og Auke—Schjetne, som ledet lenge, på tredjeplassen.

Dame-eliten ble i år (som i fjor) vunnet av Farup—Herseth med Angell—Haraldsen på annen og den nye parsammensetning Isachsen—Ramm Johansen på tredjeplass.

B-eliten vant Carlsen—Vethe med Allgot—Allgot, Arnesen—Herseth og Blom Bakke—Ramm Johansen på de følgende plasser. De 3 første og antakelig også det fjerde par rykker opp i A.

♠ ♥ ♦ ♣

Klarte De å knekke «julenotten»? I så fall har De all grunn til å være fornøyd. Og klarte De den ikke, får De trøste Dem med løsningen, som er følgende:

Nord kommer inn på ♠ K og fortsetter med ♦ 3 til Syds K. Syd spiller ♥ 2 som Nord stikker billigst mulig. Fra Nord spilles ♦ 7 som Syd stikker med ♥ K. Så kommer ♥ 3 fra Syd, og Nord kommer inn. Nord fortsetter med ♦ 9 som Syd stikker med ♥ D hvoretter Syd tar for ♣ E og spiller Nord inn på ♥ E. Nå er stillingen:

♠ E		♠ D 9
♥ —		♥ —
♦ E D	N	♦ 8
♣ D 5	V Ø	♣ K 4
	S	
♠ Kn 10		
♥ —		
♦ —		
♣ Kn 9 8		
	8 5	
	♥ 8	
	♦ —	
	♣ 10 7	

Nord innkasserer sine 2 ruterstikk og Syd kaster kløver. Øst må kaste ♠ 9 (kaster han ♣ 4, fortsetter Nord med ♣ 5 til stjeling og godspiller derved ♣ D).

Vest er nå håpløst skviset. Han må holde 2 spår og kaste ♣ 8 og ♣ 9. Nord fortsetter med ♣ D. Stikker Øst med ♣ K, står Nords ♣ 5. Unnlater Øst å stikke, beholder ♣ D stikken og resten står.

Er De ikke enig i at det avgjørende poenget — at Nords ♣ 5 er større enn Østs ♣ 4 — var vrient å finne fram til?

Vi ønsker våre lesere

God Jul og Godt Nytt år!

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGE

Nr. 12

Desember 1949

20. årgang.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 Abonnement: Kr. 9,00 pr. år.
Red. W. B. Herseeth Frogner, 28, tlf. 44 35 30. Sikrest kl. 17—18. - Lossalg: Kr. 1,00 pr. nummer

Knut Palmstrom:

Skal vi vedde?

Fritt etter Darvas i Bridge World.

Det er rart å se hvordan de menneskelige egenheter så å si utkrystalliseres ved bridgebordet. Ta bare selvbevisstheten — kjenner De en eneste bridgespiller (Dem selv inklusive) som virkelig mener at hans evner ved kortbordet har sin begrensning? Går det ikke så godt som det burde, ja så skyldes det manglende trening, en håpløs makker, at sitsen har vært så helt bort i veggene — kort sagt alt, bare ikke at det var evnene, dyktigheten, som ikke strakk til.

Men vi har da medisin for dette også. Når vi har sett oss passe lei på en av våre selvsikre og selvbestaltede ekspertvenner, legger vi opp dette spillet for ham:

	♠ —			
	♥ E 10 8 3			
	♦ D 4 3 2			
	♣ E K 7 5 2			
♠ E 10 8 6 5 3		N	♥ 7 2	
♥ D Kn 9 6 4		V	♦ 7 5	
♦ 8		O	♠ K Kn 10 7	
♣ 8		S	♦ D Kn 10 9 4	
	♠ K D Kn 9 4			
	♥ K 2			
	♦ E 9 6 5			
	♣ 6 3			

Vi legger alle kortene åpne, og utfordrer eksperten i ham ved i all beskjedenhet å spørre ham hvilken kontrakt han vil foretrekke å spille på Syds plass. Er han det minste tuss, tar

det ham nok ikke lang tid å finne ut at han vil spille i ruter, men hvor mange trekk mener han å kunne få?

3 trekk viser seg vel snart å være kurant å vinne: 1 sparstikk + 1 stjelestikk i spar, 2 hjerterstikk, 1 stikk for esset i trumf og 2 kløverstikk + 2 kløverstjeler.

Gir han seg med dette, påtar De Dem straks å vinne 4 trekk, og tar han imot et lite veddemål på det, så meget desto bedre. De inntar Syds plass, og spiller slik: ♣ 8 kommer sannsynligvis ut, og den tas med Nord's ess. Så følger ruter til esset og ♠ konge tilbake som Vest best dekker og Nord tar med liten trumf. Derpå ♣ konge og nok en kløver til stjeling på hånden, inn på bordets ♥ ess, og nok en kløverstjeling. De tar så for ♥ konge og ♠ dame og fortsetter med knekten. Øst kan stikke med trumf, men ikke hindre at Nord får et stikk på ♦ dame og dermed det 10. stikket.

Skulle det imidlertid falle seg slik at Deres ekspertvenn selv har hittet på denne spillemåten, er det bare å gå videre: foreslå et aldri så lite veddemål på at De skal klare å spille til Dem 5 trekk og utgang i ruterkontrakt. (Har De fått veddemålet på 4 ruter, tilbyr De ham tilsvarende pengene tilbake i et nytt på de nevnte premisser.)

Så var det spillet: De tar også nå den utspilte ♣ 8 med esset og trekker ruter til esset, men fortsetter så straks med kløver til kongen og ny kløver til stjeling hos Syd. Derpå følger ♠ konge, som De tar med trumf hos Nord hvis Vest dekker med esset (og dekker han ikke, stikker De Dem i alle tilfeller inn på bordet i neste sparrunde). Så spilles 4. kløver til stjeling, inn igjen hos Nord på ♥ ess og 5. kløver til stjeling med siste trumf hos Syd. Vi tar så for ♥ konge og ♠ dame (om Vest dekket sparspillet første gang). Nord har da igjen ♥ 10 og ♦ D, 4 og Øst ♦ K, Kn, 7. De spiller da ganske enkelt en spar og legger bordets hjerter til, og Øst får bare 2 ruterstikk.

Men er Deres venn en litt fiks fyr, har han kanskje klart denne planen også selv. De står imidlertid ikke fast for det, men vedder med ham — nei, ikke på at De kan klare 6 trekk, det får da være visse grenser også — men på at De skal kunne bete en kontrakt på 5 trekk. La ham bare få tid på seg, og når alle formaliteter er i orden, lar De ham ta Syds plass og fører selv motspillet. Overraskelsen kommer allerede i første stikk, for De begynner ikke med det «naturlige» kløverutspill, men trekker — ja, De tror det vel knapt selv til å begynne med — men De trekker altså ♠ ess. Syd tror selvfølgelig at De har fått solstikk og drømmer alt om overstikk nå som De har etablert hele 3 sparstikk for ham, men jeg kan forsikre Dem om at utspillet er valgt med djevlesk omhu. Syd mister nemlig en verdifull inntekt hos Nord, får dermed ikke stjålet opp mer enn 2 kløver og må nøye seg med 10 stikk.

Er nå Deres ekspertvenn brakt ned på jorden igjen, kan De naturligvis gi Dem med dette. Trenger han derimot en enda større dose, kan De imidlertid bare fortsette spøken. Tilby ham en bett på at De nok skal kunne få utgang i ruter om han ikke kan klare det! Ta så Syds plass, og før spillet slik: Det utspilte ♠ ess stikkes med trumf hos Nord og trekk ruter, som Øst må dekke med 10 og De tar esset.

Så ♠ konge, fra Nord legges en liten kløver — hvoretter De spiller ♥ konge, hjerter til bordets ess og en tredje omgang med hjerter følger derfra. Situasjonen er da:

♠ 10 8 6 5	♥ —	♠ —
♥ D 9 6	♦ D 4	♥ —
♦ —	♣ E K 7 5	♦ K Kn 7
♣ 8	N	♦ D Kn 10 9 4
	V O	
	S	
	D Kn 9	
	♥ —	
	♦ 9 6 5	
	♣ 6 3	

Det må være åpenlyst for enhver at å ta den utspilte hjerter med høy trumf vil være det samme som å gi Syd spillet, og Øst legger derfor en kløver. Syd tar stikken med en liten ruter, spiller seg inn hos Nord på kløver, og trekker nok en hjerter derfra. Lar Øst også denne gå, tar Syd påny med liten trumf, trekker kløver til honnør hos Nord og nok en kløver til stjeling med sin siste trumf, hvoretter Øst kommer inn og må spille til Nord D, 4 i ruter. Øst må derfor stikke med ♦ knekt (Syd kaster ♠ 9) og spiller ♦ konge og nok en ruter tilbake. Men Syd er naturligvis på høyden og legger ♦ dame på Østs konge, trekker ut Østs siste ruter om Øst velger å skifte til kløver istedet for å trekke trumf igjen, og får resten av stikkene.

Dermed har vi altså vunnet 5 trekk. Men — ja, De har naturligvis forlenget settet det? Da Øst var inne på ♦ knekt og kortene var:

♠ 10 8 6 5	♥ —	♠ —
♥ D	♦ D 4	♥ —
♦ —	♣ K 7 5	♦ K 7
♣ —	N	♣ D Kn 10
	V O	
	S	
	D Kn	
	♥ —	
	♦ 9 6	
	♣ 6	

spilte Øst som De husker, ♦ konge. Trekker han imidlertid istedet kløver,

kan De ikke nekte ham stikk for begge hans gjenværende trumf.

Så tapte vi altså det veddemålet likevel da, tenker De? Men da gjør De nok regning uten vert! Vi går tilbake til det opprinnelige spillet, stikker det utspilte ♠ ess med trumf hos Nord og trekker som før liten ruter derfra. Øst må selvsagt stikke med trumf 10 som *De lar ham beholde for*. Øst spiller kløver tilbake, som stikkes med bordets konge, og ♦ dame følger opp igjen. Øst må igjen dekke, og *De lar ham påny beholde stikket*. Tilbakespillet i kløver stikkes påny hos Nord, og ved hjelp av bordets siste trumf sakser vi opp Østs Kn, 7, idet vi sitter med ess, 9 bak ham. På siste ruterspill skvises samtidig Vest i spar og hjerter, da situasjonen er:

♠ —	—	♠ 7
♥ E 10 8 3	N	♥ 7 5
♦ —	V Ø	♦ Kn
♣ 7 5 2	S	♣ 10 9 4
♠ 10 8 6 5	K D Kn 9	
♥ D Kn 9	♥ K 2	
♦ —	♦ E	
♣ —	♣ —	

Og så får jeg kanskje lov å innkasere gevinsten? Eller har vi et forsvar imot også denne spillemåte? Skal vi gi vår ekspertvenn bare én eneste sjanse til? Han plantes altså for siste gang på Syds plass, og De tilbyr ham et hvilket som helst veddemål på at De skal klare å bete en 5 ruterkontrakt. Vil han ikke vedde mer med Dem, sier De? Nei, det holder jeg med ham i, det får jammen være på tide han tar fornuften fangen.

Hvordan jeg vil bete kontrakten, spør De? Enkelt og liketil: ved å spille hjerter fra Øst *begge* ganger han er inne på trumf!

Og skulle De treffe noen som vil vedde enda mer, så bare si ifra, De får adressen min i redaksjonen.

♠ ♥ ♦ ♣

Den er Drammen!

Red.

(B.)

**MONO
BRIDGE**

En nyhet som vil interessere alle bridgespillere.

Uten bruk av kortstokk kan alle spill konstrueres og rekonstrueres.

Mono bridge er en god hjelp ved problemløsninger og for nybegynnere.

EN UTMERKET PRESANG

tilsalgs hos alle bok- og papirhandlere.

DANSK BRIDGE

Danske kr. 9.— pr. år.

Redaktør: LEO PEDERSEN

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. — Telefon 41 21 81.

Oslo vant interkretskampen mot Sør-Trøndelag

med 158 - 105

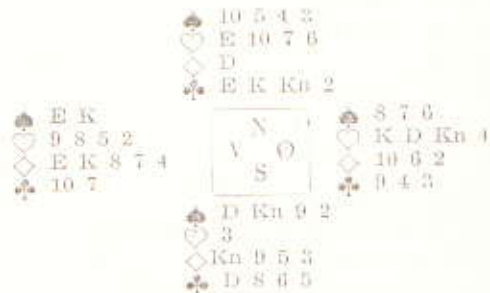
Etter det sterke trønderinnslag i de to siste årene var bykampen Oslo mot Trondheim imøtesett med stor interesse. Bykampen i fjor i Trondheim var jo temmelig hård. De gode og sympatiske Trondheimsspillerne Brekke — Grande — Voll — Wik — Øien ydet da også en god innsats mot Oslos sterke lag Auke — Schjetne — Haugen — Magnussen — Johansen — Nielsen, og bekreftet at fremgangen nordenfor Dovre er et faktum. Riktignok vant Oslo klart som nedenstående rundetabell viser:

Etter:	Oslo	Tr.h.	
12 spill	14	11	+ 3
24 »	28	17	+ 8
36 »	50	44	+ 5
48 »	72	55	+ 11
60 »	97	71	+ 9
72 »	117	80	+ 11
84 »	126	92	+ 3
96 »	158	105	+ 19

Men bortsett fra siste runde da trønderne spilte noe desperat for om mulig å snu kampen var det ikke noen særlig store utslag i noen runde. Oslo-laget var meget sterkt. Auke—Schjetne og Johansen—Nielsen konkurrerer om æren av å være interkretskampens beste par. «Gunnar og Per» spilte på det nærmeste prikkfritt i runde etter runde bortsett fra den tapte tredje runden hvor de mistet 2 slemmer og 1 utgang på 12 spill. Auke—Schjetne var derimot soliditeten selv, mens Haugen—Magnussen var opp og ned — 1 flott runde og andre med rene bunnspill.

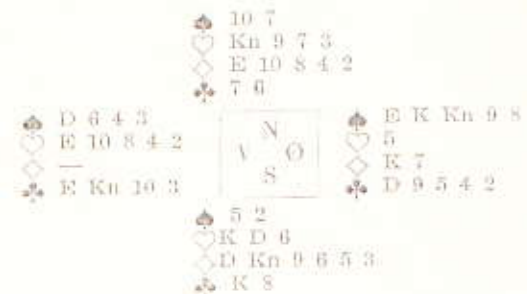
Her er en del av de mest begivenhetsrike spill:

I første runde meldte Grande—Voll 4 ♠ mens Johansen—Nielsen stanset på 3 ♣:

Ved begge bord kom ♦ K ut og begge Østspillerne kastet ♦ 10 — Lavinthal for skift til hjerter. Men dermed var 4 trekk opplagt, for Syd kan presse ut ♦ E og godspille 1 ruterstikk. Et eksempel som gir vår utmerkede medarbeider Halle «vann på mølla» i hans fordømmelse av overdreven Lavinthal.

I annen runde var det temmelig rolige spill, men i tredje runde som Trøndelag vant fortjent fikk vi først denne slemmen:

Syd har gitt. Øst—Vest i faresonen.

Schjetne åpnet som Syd med 1 ♦! Voll (Vest) doblet og Auke hoppet selvsagt til 3 ♦. Grande (Øst) hoppet til 4 ♠ og Schjetne stampet med 5 ♦. Voll sa 5 ♣ som Grande meget pent høynet til 6. Da kløverfinessen holdt, var 13 stikk opplagt.

Ved det andre bordet sa Wik (Syd) pass og Per Nielsen (Vest) åpnet med 1 ♥, Øien (Nord) passet og Johansen svarte 1 ♠. Nå gikk Wik inn med 2 ♦,

Nielsen støttet til 2 ♠ og fra Øien (Nord) svindlet med 2 grand! Johansen hoppet til 4 ♠, som både Wik og Nielsen sa pass til. Nå kunne Øien bare sagt pass, men han fant å ville stampe med 5 ♦, som Johansen dobltet. Wik sa naturligvis pass og Nielsen tok ut doblingen med 5 ♣. Og dermed ble det.

Litt senere kom et interessant spilleproblem:

shredlu

♠ 10 3 2 ♥ Kn 7 6 4 3 ♦ 8 7 ♣ D Kn 3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 9 6 ♥ E K D 10 5 ♦ D 9 3 ♣ K 10 4	
	N											
V		Ø										
	S											
♠ E K D 7 5 ♥ 2 ♦ E K 9 ♣ 9 8 5 3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ Kn 8 5 ♥ 9 8 ♦ Kn 10 5 4 2 ♣ E 5 2	
	N											
V		Ø										
	S											

Her havnet både Gunnar Johansen og Grande i 6 grand. Begge fikk ruter ut. Hva er beste spilleplan?

Johansen gikk rett løs på sparfarven og da 3 sparrunder viste at farven var gående skiftet han til hjerter, toppet farven og gikk ♠ bet. Grande stakk ruterutspillet med ♦ K og tok øieblikkelig hjerterfinesse med tieren! Han regnet med at hvis finessen ikke holdt, så hadde han gode sjanser til å vinne likevel hvis ♣ E ikke satt hos Syd. (5 sparstikk, 4 hjerterstikk, 3 ruterstikk). Satt sparfarven skjevt, måtte ♣ E sitte riktig, og sparhoidet være på motsatt hånd.

Dette var jo meget gode spill for Trondheim og da Oslo som nevnt også mistet en utgang så det virkelig lyst ut for trønderne. Men Auke—Schjetne stampet meget pent i 3 ♠ etter at de allerede var blitt dobltet på 2 ♠. Da doblerens makker tok ut doblingen og Auke frivillig gikk i 3 ♠, våget han ikke å doble omigjen og resultatet ble bare 1 udoblet bet. Like etter fikk Schjetne halt i land en 4 sparkontrakt som Wik også hadde meldt, men da Wik fikk skarpest mulig motspill måtte han gå bet. Dette utlignet delvis runden og Oslo var heldige som bare tapte 5 poeng.

I fjerde runde kom følgende spill:

♠ E K 10 6 ♥ D 10 8 ♦ 2 ♣ D 10 6 4 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ Kn 9 8 5 ♥ Kn 4 3 ♦ D 7 ♣ E Kn 5 3	
	N											
V		Ø										
	S											
♠ D 7 2 ♥ E K 7 2 ♦ E K Kn 5 4 ♣ K	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ 4 3 ♥ 9 6 5 ♦ 10 9 8 6 3 ♣ 9 8 7	
	N											
V		Ø										
	S											

Meldinger:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♦	pass	1 gr.	pass
2 ♥	pass	2 gr.	pass
3 gr.	dobl.!!	pass	pass

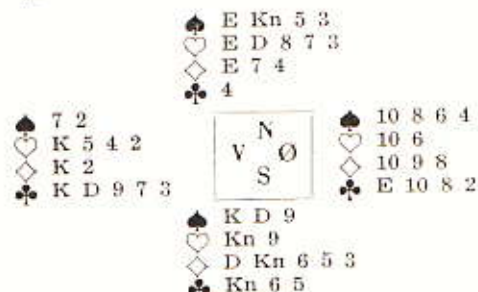
Resultat 4 trekk!! Legg merke til at Grande ikke gjorde noe forsøk på å melde sin svake sparfarve slik som mange «modernister» pleier å gjøre. Magnussens dobling var temmelig vill! Litt senere tok Erling Wik hjem 5 ♥ ved et pent lite bløffspill:

♠ K 8 7 5 3 2 ♥ Kn 10 3 ♦ 10 8 5 ♣ 10	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E 4 ♥ 9 8 5 2 ♦ 9 6 3 ♣ K D 4 2	
	N											
V		Ø										
	S											
♠ D 10 9 ♥ K D 7 6 ♦ E D Kn ♣ E 9 7	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ Kn 6 ♥ E 4 ♦ K 7 4 2 ♣ Kn 8 6 5 3	
	N											
V		Ø										
	S											

Wik som var blitt presset i 5 ♥ spilte meget pent. Med kløver ut må han miste 3 stikk. Han fikk imidlertid trumf ut, E kom på og trumf kom tilbake. Wik trakk tredje gang trumf og spilte liten kløver til D. Da tieren falt fra Nord knep han riktig i kløver, spilte seg inn på bordets siste trumf og innkaserte sine to kløverstikk. På fjerde kløver kastet han ♠ 10! Så fortsatte han med ruterfinesse som holdt og spilte ♣ D fra egen hånd! Nord regnet antakelig med at enten var D singel og da måtte Øst bruke E eller også hadde Wik ♠ D Kn og da ville han la ham få et valg ved å legge liten spar. Vel Nord la liten spar og Wik lot D passere! Den sto og så fulgte ♠ 9 til ♠ E og

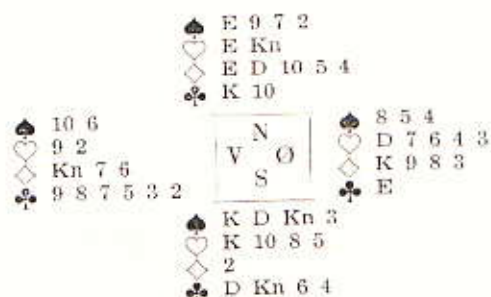
vellykket ruterfinesse brakte spillet flott i havn!

Like etter var imidlertid Haugen ute og lurte sine motstandere:

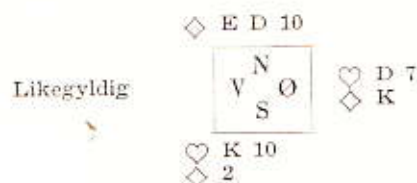

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♣	dobt.	1 ♠	2 ♦
pass	2 ♥	pass	2 gr.
pass	3 ♠	pass	3 gr.

Vest spilte ut ♠ 7 til makkers melding, Haugen la ♠ 3 fra bordet og Øst la korrekt ♠ 4 for å advare mot videre sparspill. Haugen stakk med ♠ K. Som det sitter er 4 grand nå opplagt med 4 sparstikk, 5 hjerterstikk og ♦ E (pluss eventuell ruterfinesse) Haugen stolte imidlertid ikke på hjerterfarven og fortsatte med liten ruter til esset og liten ruter til damen som ble stukket av kongen. Nå tok Vest seg flere minutters betenkning. Vi syntes synd på Haugen som jo satt som på nåler. Ville bløffen lykkes. Omsider kom ♣ K fra Vest. Øst signaliserte styrke med återen. Vest fortsatte med liten kløver som Øst stakk med esset og returnerte ♣ 2! Da knekten kom fra Syd måtte Vest på med damen og da han ikke tenkte seg muligheten av at Øst kunne ha tieren etter spillet, skiftet han til spar — og Haugen fikk sine 9 stikk!!

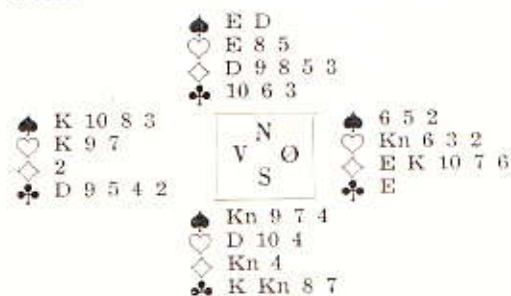

Haugen som satt Syd var havnet i 6 grand i stedet for i 6 ♠ som lett vinnes. Med ruter ut er 6 grand bet, men Haugen fikk spar ut, trakk ut ♣ E og tok hjerterfinesse gjennom Øst. Etter 2 runder hjerter og 8 runder spar og kløver var situasjonen:

Nå fulgte ♥ K fra Syd. Da D ikke falt, måtte det altså skiftes til ruter og til tross for at Øst meget pent hadde kastet til ♦ K blank så tidlig som mulig, toppet Haugen farven og vant sin kontrakt.

Fra neste runden tar vi med et frekt, men flott motspill av Brekke, Trondheim:

Her var Schjetne havnet i 2 grand som Vest etter ruteråpning hos makker. Brekke, som satt Nord, startet med ♥ 5, blindemann la liten, Syd la tieren og Schjetne stakk med K. Han returnerte ♥ 9 som gikk til D. Syd skiftet til kløver, blindemann kom inn og fortsatte med spar som Brekke stakk med D. All den stund Schjetne ikke var gått løs på ruterfarven, plaserte Brekke meget riktig ♦ Kn hos makker og fortsatte derfor frekt med ♦ D! Schjetne stakk opp og fortsatte med spar. Brekke kom inn på ♠ E og fortsatte med liten ruter. Fra blindemann kom ♦ 10 — og Syd fikk for sin single ♦ Kn! Og nå var bordet dødt.

Ved det andre bordet presterte trønderne følgende meldigsforløp:

1 ♡	1 ♠
2 ♢	3 ♡
4 ♡	

og spillet ble uavgjort med 2 beter ved begge bord.

I neste spill tok imidlertid Auke revansj for Brekkes dristige og gode motspill.

♠ Kn 10 7 4 ♥ 7 3 ♦ D 9 5 4 ♣ D 9 3	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V O</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	♠ D 9 3 ♥ K 9 6 2 ♦ Kn 3 ♣ E K Kn 5
N					
V O					
S					
♠ K 8 6 2 ♥ Kn 5 ♦ 10 6 2 ♣ 10 8 6 2					

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♣	pass	1 ♠	pass!!
2 ♠	pass	pass	3 ♡
dobl.	pass	pass	pass

Aukes lurepass i første melderunde villedet Øst som riktignok har honnør fjerde i hjerter, men ellers en temmelig ordinær åpning. Hans makkers sparmelding er ikke meget å bygge på og Auke kunne notere et klart vunnet spill på sin smartness.

Et interessant meldeproblem dukket opp i dette spillet:

♠ K 7 6 ♥ 9 4 3 ♦ Kn 10 8 7 ♣ E 7 6	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ 10 8 4 2 ♥ 6 ♦ EK D 6 5 3 ♣ 5 3
N					
V Ø					
S					
♠ D Kn 5 2 ♥ E K 8 7 5 ♦ 9 4 2 ♣ 8					

Trønderne meldte:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♡	pass	4 ♦ ?	dobl.
4 ♡	pass	4 gr.	dobl.
5 ♦	pass	5 ♡	pass
pass	pass		

Etter Syds åpningsmelding spør Nord i sin renonsfarve i håp om å få negativt svar 4 ♡. Han vil i tilfelle fortsette med 4 grand og har makker 2 E vet han da at det er ruter E som mangler. Deretter følger 5 grand og 2 K hos makker forteller på samme grunnlag at det er ♦ K som mangler. Ellers kunne nemlig ikke Syd svart negativt på spørremeldingen i ruter. En konstruktiv plan basert på det faktum at et eventuelt negativt svar på spørremelding i renonsfarve praktisk talt alltid vil være et idealsvar.

Syd svarer imidlertid galt. Hans 4 ♡ — etter Østs dobling — viser jo annen kontroll i ruter og ♡ E! I og med at Syd således feilaktig har deklarerert at han bare har 1 E (hjerteress) spør Nord med 4 grand etter K og da han må ha oppfattet Syds 5 ♦ som visende 1 K, avstår han fra å melde slem.

Oslospillerne gikk derimot friskere til verks:

Syd:	Nord:
1 ♡	3 ♣
3 gr.	4 ♣
5 ♡	5 gr.
7 ♡	

og trønderne vant altså spillet fordi 7 ♡ ikke kunne vinnes.

Med lave spørremeldinger etter svensk mønster ville meldingene gå:

1 ♡	3 ♣ ?
4 ♡	6 ♡

Atskillig morsomere og interessantere blir det om Syd er renons i kløver eller har ♣ E og ♡ E. Ved at spørremeldingene starter på 3-trinet kan de riktige E eller renonsen i kløver lokaliseres og storeslem meldes. Med kløverrenons hos Syd bør etter vår oppfatning storeslem meldes fordi ♣ E i tilfelle bet må sitte femte hos Vest! Det er slike spill som kan få en avgjørende betydning i hårde og jevne kamper mellom toppspillere og det er vår bestemte oppfatning at lave spørremeldinger øker spørremeldingenes effektivitet og derfor bør brukes i langt større utstrekning enn det nå gjøres.

EN BRIDGEPRAT MED HALLE

De har naturligvis hørt om ham som svømte over Kanalen, og så druknet i badekaret samme kvelden. Slikt kalles uheld. Det er også uheld når man vinner 100 000 i pengelotteriet og så mister lommeboken med loddet på vei til banken. Men man kan treffe sine forholdsregler. Jeg har iallfall høytidlig lovet meg selv, at skulle det vederfares meg å vinne et større beløp, så skal jeg sy igjen lommen med loddet i. Det skulle alle fornuftige folk gjøre. Og ikke skal jeg i noe badekar, nei, hvis det skulle lykkes meg ved egne krefter å tilbakelegge avstanden mellom Dover og Calais. Det er bare dumt å friste skjebnen.

Praktisk talt alle mennesker tror at de er uheldige. Alle idrettstevlinger tapes som kjent på grunn av uheld, når en innbruddstyv blir tatt av politiet, banner han over sin uflaks, når en

soldat i Tysklandsbrigaden oppdager at fraterniseringen har fått følger som nærmest hører inn under medisinen, gjør han det samme, for ikke å snakke om jenta som blir gravid før hun har fått kirkens eller byfogdens velsignelse. For en utur! Folk som ikke blir rike, er forfulgt av uheld. Det samme gjelder dem som stryker til eksamen eller blir forkjølet nettopp som de skal på ferie.

Den uheldige bridgespiller kjenner vi alle. 9 av 10 artikler som skrives om bridge handler om mannen som tar finesser som ikke holder, og utbrer seg om sitt makeløse uheld etterpå. Men alltid viser det seg, at han kunne ha vunnet kontrakten ved innspill, skvis eller eliminasjon, at det med andre ord var dyktigheten og ikke lykken det skortet på. Slike artikler hører til de kjedeligste og banaleste i bridge-

Og så avslutter vi spillene med et av kampens mest dramatiske spill:

<p>♠ 9 5 ♥ E K 8 7 4 ♦ D 7 2 ♣ K 6 5</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>O</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		O		S		<p>♠ 8 2 ♥ Kn 10 9 ♦ E 5 4 3 ♣ D Kn 7 2</p>	
	N											
V		O										
	S											
	<p>♠ K D 10 7 3 ♥ D 3 2 ♦ 9 ♣ E 10 9 8</p>											

Her var Per Nielsen som Syd havnet i 4 ♠. Han fikk ♥ K ut og da Øst la ♥ 9 og Syd ♥ 3, fortsatte Vest med ♥ E og Syds godspilte ♥ D ga avkast for Nord's tapende kløver. Resultat 620 poeng.

Som Øst—Vest fant imidlertid Haugen—Magnussen på å praktisere noen av de forstyrrelsesprinsipper som

Roar Fjeld behandler på annen plass i magasinet:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	2 ♥	2 ♠	3 ♦!
3 ♠	4 ♦!	dobl.	pass!
pass	pass		

Resultatet = 1100 poeng trenger ingen ytterligere kommentar.

Trønderne var et sympatisk bekjentskap. De spilte alle med alle i skiftende kombinasjoner men det så ut til at denne taktikk skapte en viss usikkerhet i avgjørende situasjoner innen parene. Wik og Grande dokumenterte seg seg som meget sterke spillere og selv om en viss nervøsitet kunne spores hos enkelte av de øvrige spillere, skilte trønderlaget seg med honnør fra sin oppgave. Etter hva vi har sett av Steinkjer og Trondheimspillere er det tydelig at man ikke må undervurdere trønderne i kommende Norgesmesterskapsfinale i Trondheim.

litteraturen, men emnet er godt å ty til, når en ikke har noe annet for hånden. Det er vel dette jeg selv på en måte gjør, når jeg nå skriver om uheld i bridge.

Det er imidlertid ikke den *dårlige* spiller jeg tenker på. Det er flere av Nordens beste spillere som er hellig overbevist om at de står i dårligst mulig forhold til skjebnens gudinne, hva enten de spiller robber eller duplikat. Det er mulig de har rett, men hva er uheld i bridge?

I årets Osloelite hadde makker og jeg følgende hånd som Nord—Syd:

<p>♠ 5 4 3 ♥ E D Kn 10 ♦ 4 3 2 ♣ — ♣ 9 8 7</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V (O)</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V (O)	S	<p>♠ Kn 8 7 ♥ K 5 ♦ D 10 2 ♣ Kn 6 5 4 3</p>	<p>♠ D 10 6 2 ♥ 9 8 7 6 ♦ Kn 8 7 5 ♣ 2</p>
N						
V (O)						
S						
<p>♠ E K 9 ♥ — ♦ E K 9 6 4 3 ♣ E K D 10</p>						

Vi meldte slik:

Syd:	Nord:
2 ♦	3 ♦
7 ♦	pass

Meldingene fortjener en liten kommentar. Min utmerkede makker, som for øvrig også er forfulgt av uheld, akkurat som jeg, er av en eller annen grunn en urokkelig tilhenger av den teori, at har man kort til å svare 2 ♦ på 1 ♦, har man også kort til å svare 3 ♦ på 2 ♦. Meldingene burde ha gått:

Syd:	Nord:
2 ♦	2 gr.
3 ♦	5 ♦!!
7 ♦	pass

Nå vel, ingen vil vel bestride at det er en forbrytelse ikke å komme i store-slem. Men det var bare to par som kom dit, hvorav den ene fikk bønn og den andre topp på spillet. For naturligvis satt damen tredje på en hånd, i dette tilfelle hos Øst, men den ene av Syd-spillerne fikk kontrakten, da han prøvde kjørte knekten fra bordet og Øst var så elskverdigg å dekke med en gang.

Jeg gikk naturligvis bet. Men jeg prøvet *ikke* knekten fra bordet, og det er en tilleggssjans, selv om den i et slikt eliteselskap må betraktes som minimal.

Her er et annet spill samme dag:

<p>♠ E Kn 10 9 8 7 ♥ D ♦ E K Kn 2 ♣ D 10</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V (O)</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V (O)	S	<p>♠ K D 3 ♥ 8 3 ♦ 5 4 ♣ K Kn 9 8 5 2</p>	<p>♠ 6 5 ♥ Kn 6 5 4 2 ♦ D 10 9 8 3 ♣ 3</p>
N						
V (O)						
S						
<p>♠ 4 2 ♥ E K 10 9 7 ♦ 7 6 ♣ E 7 6 4</p>						

Paret vi spilte mot brukte Vienna av nokså ubestemmelig karakter, og jeg forsto sant å si ikke så meget av meldingsforløpet, som var:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 gr.	pass	3 ♣	pass
3 ♣	pass	4 ♣	pass
4 gr.	pass	5 ♣	dobl.
redobl.!!	pass	pass	pass

Jeg var sikker på at det var meningen å spille sparkontrakt, og doblet for ikke å risikere å få ruter ut. Med kløver ut var det betsjans.

Redoblingen var et alternativ jeg ikke hadde regnet med, og kontrakten gikk da også hjem etter utspill av ♥ K. Uheld? Nei, dårlig motspill, her skal en liten kløver spilles ut, og da er beten uunngåelig.

Et annet spill fra årets elite:

<p>♠ S ♥ E Kn 2 ♦ E K D 3 ♣ E Kn 8 3 2</p>	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V (O)</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V (O)	S	<p>♠ 2 ♥ 10 9 8 4 ♦ 10 7 6 ♣ 10 9 7 6 5</p>	<p>♠ K D Kn 10 7 ♥ D 7 3 ♦ Kn 9 8 ♣ K D</p>
N						
V (O)						
S						
<p>♠ E 9 6 5 4 3 ♥ K 6 5 ♦ 5 4 3 ♣ 4</p>						

Meldingene ved et bord:

Nord:	Syd:
1 ♣	1 ♣
2 ♦	2 ♣
3 gr.	4 ♣

Som Vest naturligvis doblet.

Også denne kontrakten gikk hjem. Vest spilte ut ♣ K, spilleren stakk med E, stjal en kløver hjem, knep hjerter og tok ståstikkene så han til slutt hadde bare spar igjen. ♠ 8 ble spilt fra bordet og fikk løpe. Vest måtte stikke og fikk også beholde for de to neste sparhonnører. Men så fikk Syd resten ved oppspill inn i saksen. Uhell? Nei, Vest skal starte med ♠ K. Alt annet er dårlig motspill.

Eller ta et spill som dette:

♠ 6	D 5 3	♠ 9 7 2
♥ E K D 8 2	♥ 9 6 5 4	♥ Kn 10 7 3
♦ E 10 9	♦ D 4	♦ K 8 7 6 5 3
♣ E Kn 9 3	♣ 8 7 6 5	♣ —

N
V Ø
S

♠ E K Kn 10 8 4
♥ —
♦ Kn 2
♣ K D 10 4 2

Vest kom i 6 ♥, Syd hadde meldt spar. Nord spilte ut ♠ 3, Syd stakk og skiftet til ♣ K. Vest stakk, kastet en spar fra bordet, og måtte gå bet, da ruterne var blokkert. Uhell med hjerter-sitsen? Nei, langt ifra, Vest skal kaste ruter fra bordet i annet stikk, nettopp for å gardere seg mot fire trumf hos Nord. Han kan ikke vinne uten at ruterne sitter rundt, men det gjelder å ta sine forholdsregler. Etter ♣ E spilles ♥ E. Inn på bordet ved hjerterfinesse og en spar til høy trumf. Inn på bordet og atter spar til høy trumf. Så resten av trumfene, og Vest kaster ♦ ni på den siste. Resten står.

Et meget krevende spill, men fullt logisk. Det skal vinnes. Det er som sagt ikke bare den dårlige spiller som klager på uhell, selv de beste blant oss har let for å forveksle uhell og uduelighet. Vi mister pengeloddet eller drukner i badekaret, fordi vi ikke er omtensomme nok, forsiktige nok, forutseende nok. Den som faller og brekker benet, har ikke tatt føret i tilbørlig betraktning, eller sin sviaktende balanseevne. 99 av 100 benbrudd kunne vært unngått. Men det er benbrudd som må skrives

på uhellets konto, akkurat som det er spill hvor selv den skarpeste analyse ikke kan tøyte skjebnens luner. Det uheldigste jeg i så måte har sett, er dette:

♠ K 7
♥ D 10 4
♦ K 10 7 6 4 2
♣ D Kn

N
V Ø
S

♠ E 10 3
♥ E K Kn 5 2
♦ 9
♣ E K 10 6

Syd spilte 6 ♥, uten meldinger fra motparten. Han var en meget dyktig spiller, men det var de to andre også. ♦ 5 kom ut, Øst stakk med E og returnerte ♦ 8.

Først var Syd tilbøyelig til å kaste et kort, Vests utspill kunne ikke være en singleton, da Øst ikke hadde brukt E med E D Kn i fargen. Skjønt, resonerte Syd videre, denne Øst er en gammel rev, som er troende til litt av hvert. Tenk om det er maskespill, at Øst har alle ruterne og prøver å skaffe makker et stjelestikk.

Syd tenkte og tenkte. Hva ville jeg ha gjort i Østs sted, hvis jeg hadde hatt resten av ruterne? Stukket med E og returnert en liten for å forlede spilleren til ikke å bruke trumf. Smart motspill, men jeg er ikke den som lar meg lure! Jeg har nemlig råd til å stikke med høy trumf, bare ikke hjerterne sitter 5—0.

Syd stakk med ♥ Kn, men det viste seg å være ganske overflodig. Vest fulgte med ♦ 3. Men det var også de to ruterne han hadde, Øst var ute med revestreker, stakk med E første gang enda han hadde både D og Kn.

Er det nødvendig å fortelle at Vest hadde fem hjerter?

Sånt er uhell, som ingen dyktighet kan gardere seg mot. Skjebnen kan vi alltid betvinge. Men når vår dyktighet blir møtt med enda større dyktighet, da må vi strekke våpen.

Roar Fjeld:

Moderne meldesystemer.

Herr redaktor: Med tanke på overskriften tror du kanskje at jeg her skal komme inn på Acol eller andre utenlandske systemer. I så fall tar du helt feil. Jeg skal holde meg til *hjemlige* forteelser.

Mens Norge for noen år siden desidert var en av de ledende bridgenasjoner i Europa, er forholdet nå at vi tydelig ligger en klasse etter England og Sverige. Dette har vel nærmest vært å vente, hensett til den voldsomme utvikling bridgen gjennomgikk her hjemme i årene for krigen. Den naturlige reaksjon har meldt seg: stillstand, muligens tilbakeslag. Når England og Sverige nå ligger så avgjort foran oss, så skyldes dette at de under den pågående utvikling startet etter oss. (Det forholder seg her på samme måte som med militær opprustning: den nasjon som starter sist får de beste våpen, selvfølgelig forutsatt at man ikke starter så sent at man overhodet ingen våpen får.)

Det arbeides imidlertid energisk her hjemme, og det er meget som tyder på at den tid er nær forestående da vi igjen har de beste våpen. Vår garde av analytikere øker, og det arbeides ad nye veier; og det må til. Her er det tydelig at de eldste blir yngst; de som holder på gamle, prøvede grunnsetninger vil ubønnhørlig bli akterutseilt.

Det pågående arbeid er til dels på et noe famlende stadium. Det er imidlertid ikke tilfelle med et system, som i informerte kretser betegnes AFKMMØ. Dette er praktisk talt ferdig utformet. Systemet vil få stort tilslutning, særlig i betraktning av at en rekke av dets konvensjoner er alminnelig anvendt, selv om utoverne ikke er seg bevisst at konvensjonene inngår som ledd i deres meldesystem.

Presisjon er målestokken for et systems kvalitet, og det er nettopp kjennetegnet for AFKMMØ. All den forvirring som hersker under bruken av de utallige varianter av Culbertson og Vienna er eliminert ved bruken av AFKMMØ, som praktisk talt kobler ut den menneskelige natur. Du ser sikkert rekkevidden av bare denne fordel, når du tenker på hvordan ønskedrømmer til stadighet tar makten fra din makker. Eksempelvis skal jeg her bare minne om Culbertsons åpningsmelding på 1 grand av 1932. Det var en meget eksakt melding, den fortalte om jevn fordeling og $2\frac{1}{2}$ HS fordelt på i det minste 3 farger. Hvis din makker åpnet med 1 grand, kunne du (hvis du tenkte deg om bare lite grann) ikke øyne utgang selv med såvidt gode kort som f. eks.

♠ E 10 x
♥ K 9 8
♦ K x x
♣ Kn x x x

Til tross for dette har jeg med slike kort vunnet utallige spill, fordi spillerne ved de andre bord meldte utgang, eller fjerdehand blandet seg inn i «vissheten» om at jeg var blank.

Det er imidlertid ikke nok at en melding i og for seg er eksakt. Grand-åpningen av 1932 hadde bl. a. den ulempe at den lett brakte meldingen for høyt. Culbertson skiftet derfor ut denne melding med sin sterke grand-åpning som viste 3-3-3-4-fordeling og $4-4\frac{1}{2}$ HS. Med de stigende krav til nøyaktighet ble dette selvsagt for svevende, hvorfor kravene til den nye grand-åpning, som er alminnelig brukt, er $3\frac{1}{2}-4\frac{1}{2}$ HS. Forskjellen er innlysende.

Culbertsons svake støttemelding i makkers åpningsfarge er inkorporert i AFKMMØ, men den har en ganske annerledes praktisk betydning. Hvis din makker i gamle dager åpnet med 1 hjerter, nestemann sa pass og du hadde:

Eks. 1:

♠ E x x
♥ K x x
♦ K x x
♣ Kn x x x

så svarte du 2 hjerter. For dette svar krevdes normal støtte i fargen og fra $1\frac{1}{2}$ til 2+ HS. Dette svar hadde sine fordeler, bl. a. derved at åpneren fikk kjennskap til både trumfsløtten og til honnorstyrken, slik at han eventuelt kunne doble hvis fjerdemann blandet seg inn i meldingene. Denne fordel var åpenbart liten sammenlignet med å gi makker mulighet for å støtte på en, honnørmessig sett, svakere hånd. Hvis du nå får tildelt:

Eks. 2:

♠ x
♥ D x x x x
♦ x x x x
♣ x x x

så kan du etter samme meldingsforløp svare 2 hjerter, mens du tidligere måtte si pass. Dette er en betydelig forbedring, men ikke etter Culbertsons system. Det er nemlig en misforståelse å tro at dette er en fin forhindreingsmelding, da fjerdehand nå trygt kan slenge inn en melding, f. eks. 2 spar på meget tynnere kort enn tidligere, i visshet om at åpnerens makker ikke tør la en dobling bli stående. Etter AFKMMØ innretter man seg på en ganske annerledes måte. Hvis du er Syd og har en hånd som vist i eks. 2 går meldingene f. eks.:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♥	pass	2 ♥	2 ♠
?			

Hvis Åpneren ønsker å doble, sier han pass. Gå meldingene rundt til deg, så skal du doble. Hvis Åpneren derimot er svak, fortsetter han forhindreingsmeldingene ved å doble Vest, hvoretter du i din tur tar ut med 3 hj.! På samme måte går det hvis Åpneren ønsker å få spille 4 hjerter tross ditt svake svar og han er redd for stampemelding. Han høyner da din 3 hjerter til 4 hjerter.

Når det gjelder å komme i utgangskontrakt, vil du lett se at det ikke fører fram å svare 2 hjerter med kort som er vist i eks. 1. Etter moderne meldeprinsipper vil du her svare 2 ruter eller 2 kløver, helst 2 ruter da du i ruter har konge. I neste runde vil du støtte i makkers farge. Din makker har da praktisk tatt fått en fotografisk gjengivelse av din hånd, slik at det ikke er noen risiko for at han med f. eks.

♠ Kn x x
♥ E D Kn 10 x
♦ E D x
♣ E x

forhører seg om ditt ess og melder slem i troen på at du kanskje har en 5-kortfarge i ruter.

For jeg går over til de rene AFKMMO-konvensjoner, skal jeg referere et spill, hvor systemets AF-konvensjon kom til anvendelse:

N—S i sonen, jeg var Syd og hadde:

♠ D Kn x
♥ 10 8 x
♦ E Kn 8 x
♣ D Kn x

Vest:	Nord:	Ost:	Syd:
1 ♥	1 ♠	2 ♥	2 ♠
pass	pass	3 ♣	3 ♠
pass	pass	dobl.	pass
pass	pass		

Resultat 3 trekk = 680 p. Som du ser begikk jeg imidlertid her en fundamental feil. Til og med Nord's melding i 2, melderunde gikk våre meldinger etter systemets AF-konvensjon. Det er da tydelig at vi ikke har utgang i kortene, men på den annen side er det åpenbart at Ø—V må gå minst 2 betar i en kontrakt på 3-trinnet. Jeg skulle derfor ha doblet, hvilket hadde gitt oss minst (garantert etter systemet) 300 p. å melde på en ønskedrøm om at Ø—V skal doble er utiliggelig. Uten denne heidige dobling hadde vi bare fått 140 p. Intet skal overlates til hellet etter AFKMMO-systemet, fordi endog jeg kunne sette konvensjonen til side for en menneskelig spekulasjonstrang.

Som det sees er jeg ennå ikke helt fortrolig med systemet, jeg holder på å lære det. Jeg kan derfor ikke i detalj redegjøre for konvensjonenes teori, hvorfor jeg bare kort skal nevne det vesentligste og nedenfor anskueliggjøre systemets effektivitet ved eksempler hentet fra turneringer og trening.

Tidligere har det vært slik at man avga

sin meldinger på grunnlag av hønnerstyrke og fordeling. Med det kjennskap man i de senere år har fått til materien, har du sikkert forlenget erfart hvor forkjørt dette er. Man ga meldingene for mange opplysninger. Etter AFKMMO-systemet er det først den siste melding som forteller hva man skal spille. Fordelen er utagelig, særlig når jeg nevner at ingen vet hva som er siste melding! (det forekommer sjelden at 3 spillere i rekkefølge sier pass).

Et av de fundamentale prinsipper i AFKMMO er at man for enhver pris skal forstyrre motparten, det være i åpnings- eller defensive meldinger. Et par skoleeksempler på systemets forstyrrelsesmeldinger etter at motparten har åpnet.

Nord gir, alle i sonen. Ø—V brukte Vienna.

Nord:	Ost:	Syd:	Vest:
pass	pass	pass	1 ♠
pass	pass	1 gr.!	

En effektiv forstyrrelsesmelding. Jeg (Nord) som bare hadde

♠ K Kn x
♥ E 10 x x
♦ 10 9 x
♣ K 10 x

skulle selvsagt sagt pass. Jeg kom midlertid i skade for å si 2 grand, som ble doblet med resultat 1 bet. Man skal ikke i utrensning støtte makker. Etter eldre meldesystemer ville man her melde 2 grand og håpe på å få den doblet. Systemet viser klart hvor lite dette har for seg.

♠ K D
♥ E K x x
♦ D x x
♣ E D Kn x

♠ Kn x	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>O</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		O		S		♠ 9 6 x x
		N									
V			O								
		S									
♥ x	♥ D Kn x x x										
♦ E Kn 10 x	♦ x x x										
♣ K x x x x x		♣ 7									

♠ E 10 8 x x
♥ 10 9 x
♦ K x x
♣ 10 9

Når nå Nord åpner med 1 hjerter, så kan du etter systemet ikke finne deg i det. Her gjelder det å tilrive seg kontrakten udoblet eller forstyrre motparten. Som Ost vil du da etter systemet melde 1 spar. Etter gammel-dagse meldeprinsipper ville da meldingene gå på samme måte som etter AFKMMO slik:

Nord:	Ost:	Syd:	Vest:
1 ♥	1 ♠	dobl.	pass
pass	2 ♣		

Men her er det et skille. Etter gamle prinsipper ville meldingene fortsatte:

Nord:	Ost:	Syd:	Vest:
dobl.	2 ♦	dobl.	pass

Hvoretter Vest ville si pass eller 3 kløver. Resultatet 3-5 betes. Men slik vil det ikke gå etter AFKMMØ, idet Syd med bare 2 kløvere vil ta ut i 2. mellomrunde, hvoretter N-S kommer i 3. grand som tapes ved feilplassering av kortene. (Øst har meldt).

ÅPNINGSMELDINGER:

Hvis du er giver, i eller utenfor sonen, og har

- ♠ Kn x x x
- ♥ x x x
- ♦ x x
- ♣ E D 10 x

åpner du etter systemet med 1 spar. På makkers eventuelle 2 ruter melder du da 3 kløver. Motparten har vanskelig for å komme til.

Syd gir, ingen i sonen.

<ul style="list-style-type: none"> ♠ D x x ♥ x x ♦ K D 10 x x ♣ 9 x 	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">V O</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">S</td></tr> </table>	N	V O	S	<ul style="list-style-type: none"> ♠ E Kn 10 x ♥ D 9 x x ♦ x ♣ Kn 10 x x 	<ul style="list-style-type: none"> ♠ K 9 8 x x ♥ 10 x ♦ Kn x x ♣ E x x
N						
V O						
S						

Etter systemet åpner du her med 1 kløver, en vel preparert melding, og meldingene gikk slik:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	1 ♦	2 ♥	pass
2 ♠	pass	4 gr.	pass
5 ♣	pass	6 ♠	dbl.
pass	pass	pass	

Fordelen ved systemet er ganske tydelig. Ø-V kom ikke til med mer enn en ruter-melding, og resultatet ble bare to betes.

SVARHANDEN:

Med 3½ HS og ikke bedre enn K 9 i makkers farge, skal du på hans åpning i 1. eks. spar svare 1 grand, som forteller at det ikke er utgang i kortene, jfr. de to foregående eksempler, hvor åpningshånden var på grensen til en to-åpning.

Et eksempel fra kortbordet. Nord er giver, Ø-V i sonen. Nord åpnet etter systemet med 1 spar og meldingene gikk:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	pass	2 gr.	pass
3 ♠	pass	3 gr.	pass
4 ♠	dbl.	redobl.	pass
pass	pass		

Da Syd ikke hadde bedre støtte enn K 9 i spar og laft bare 3½ HS var hans melding uriktig (for 2 grand kreves her minst 5 HS). Resultatet 2 redoblede betes.

DEFENSIVE MELDINGER

Nord gir, N-S i sonen. Meldingene har gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♣	1 ♥	4 ♠	?

Du er Vest og har

- ♠ 9 x
- ♥ Kn 10 x
- ♦ E K Kn x x
- ♣ K 10 x

Hva melder du? Jeg har forelagt dette tilfelle for en rekke eksperter, hvorav ingen var sikre. Et par mente det måtte meldes pass; det er usikkert om 4 spar kan betes, hvorfor det ikke kan dobles; likeledes er det usikkert om Ø-V vinner 5 hjerter. (Hvis 4 spar betes vil det være uheldig å gå bet i 5 hjerter.) Andre ville betedoble, mens noen ville doble, idet de forutsetter at Øst vil ta ut med 5 hj. hvis han er redd for at 4 spar ikke betes. I så fall vil 5 hjerter være en god stampe-melding. Du ser at det her hersker adskillig forvirring. Det er imidlertid ikke tilfelle når du anvender AFKMMØ, for da sier du ganske enkelt pass, idet makker (Øst) forutsettes å ha

- ♠ Kn x
- ♥ K 8 x x
- ♦ D x x
- ♣ Kn x x x

hvilket også nøyaktig var tilfelle da spillet forekom.

OPPLYSENDE DOBLING

Øst gir, N-S i sonen. Meldingene har gått:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♦	pass	1 gr.	pass
pass	dbl.	pass	?

Om du som Nord har en del kort og et hold eller to i ruter, så skal du etter systemet ikke si pass eller to grand, men innrette deg på at makkers dobling viser at han har:

- ♠ K D x x
- ♥ K 8 x x
- ♦ x x
- ♣ x x x

Som vist under avsnittet om åpningsmeldinger gjelder det å tilrive seg de små kontrakter. Doblingen er her også et godt eksempel på forstyrrelsesmeldinger, tilsvarende det derunder nevnte eksempel.

SVAR PÅ OPPLYSSENDE DOBLING

Du er Vest og har

♠ 10 x
 ♥ 9 x x
 ♦ K D x x x
 ♣ 9 x x

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♥	1 ♠	pass	pass
dobl.	2 ♠	pass	pass
dobl.	pass	?	

Hva melder du nå? Etter de gamle meldeprinsipper ville du melde 3 eller helst 4 ruter, du ville tatt under overveielse å melde 3 ruter allerede i 2. meldeunde. Det er imidlertid et faktum at det gamle ikke er noe tess, og at den soleklare melding her er 3 hjertes.

De fundamentale prinsipper fremgår så klart av de anførte eksempler, at jeg anser det unødvendig å komme tilbake til den teoretiske side av systemet.

♠ ♥ ♦ ♣

Hva i all verden er dette for meldinger, vil kanskje leserne spørre.

Det er soleklart at Fjeld harselerer temmelig blodig over visse utvekster som vi etter hvert har sett ikke så få eksemper på i turneringsbridgen i Oslo. Faktum er nemlig at de eksemplene Fjeld bruker, har han opplevet å se som motspiller eller som tilskuer. Og hans artikkel er i realiteten en alvorlig advarsel mot en utglidning som gir seg utslag i at det er den spiller som tullmelder, som angriper sin makker for at han ikke kan «forstå» de vanvittige transaksjonene og melder normalt videre.

Red.

«En aktuell bok

♠ med ypperlige Viennavarianter»

♥

♦

♣

W. B. Hersech:

Oslosystemet i moderne Vienna

Bridge-litteratur.

Otto Krefthing: 1950-blokken. En ypperlig regnskapsblokk hvor Krefthing i et oversiktlig og vel gjennomarbeidet tillegg gir alle som ikke er helt fullbefarne i bridgens mysterier en glimrende oversikt over Culbertsons system og Sterns Vienna. Lover og regnskap er up to date.

Nevaid: Kontraktbridge. Denne danske boken bygger på følgende poengsystem: E = 4, K = 3, D = 2, Kn = 1 poeng. Fordelingen vurderes slik: 1 poeng for hvert kort mere eller mindre enn 3 i hver farve. En 6-kortfarve gir altså 3 poeng. En singleton gir 2. Ugarderte honnører har redusert verdi, 25 poeng beregnes gi utgang i grand og 30 i farve. Til åpningsmelding kreves 15 poeng. Systemet erstatter kort og godt honnørstikk spillestikk med punkter. Det ser enkelt og lettvindt ut, og systemet skal ifølge forfatteren gi 90% idealkontrakter.

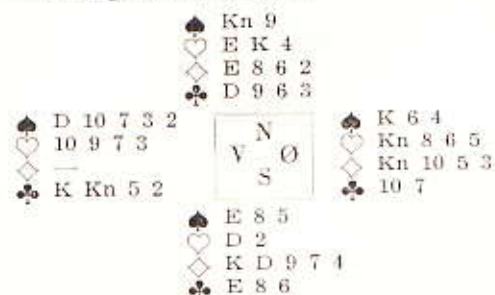
Aftonbladets bridgebibliotek: Tenk Dem 6 små bøker (ikke større enn at De omtrent kan lukke hånden rundt hver enkelt av dem) som i en sum gir Dem nesten alt hva hjertet begjærer av kunnskaper i bridge. Det lyder utrolig, men ærlig talt har vi aldri før kommet over en slik «gullgrube» innen bridge-litteraturen — og vi har da i årenes løp i embets medfør etterhvert pløyet igjennom utallige bridgebøker. Deres bokhandler vil antagelig kunne skaffe Dem bøkene fra Sverige. Klikker det, skal vi prøve å hjelpe Dem, for disse små bøkene vil glede enhver bridge-entusiast.

Vi henleder også oppmerksomheten på Einar Werners svenske oversettelse av Terence Reese ypperlige «Reese on play» som i Sverige bærer tittelen «Terence Reese spelar bridge» og Jannerstens oversettelse av S. J. Simons siste bok «Design for bidding» som på svensk heter «Konsten att Bjuda». Samt Schuberts «One over one» og Jannerstens «Vi spelar tevlingsbridge».

«Fra aktuell bridge» av Tormod Gjestland jr.

♠ ♥ ♦ ♣ **Hvilken variant vinner?**

Denne gangen har jeg tillatt meg å ta fram det ene av de 2 spillene som ble spilt i svensk radio 28/11 mellom et norsk og et svensk lag.

Ved det ene bordet kom Werner—Bromé som N—S i 3 gr. og fikk 5 trekk. Ved det andre bordet havnet Haugen—Magnussen som N—S i 6 ♦. Magnusen fikk sin kontrakt etter utspill av ♥ 10, men motspillet var ikke prima.

Det var tydeligvis ingen av deltagerne som oppdaget poenget i spillet, det kom i allfall ikke fram i radio.

Kontrakten er altså 6 ♦ og utspillet fra Vest er ♥ 10. Syd stikker med D og spiller liten trumf til E, hvorved den ubehagelige sits kommer for dagen. Nord fortsetter med trumf. Øst må på med 10eren og Syd tar D. Har Syd nå noen sjanse til å klare kontrakten? Skal han vinne, må Vest ha ♣ K, hvilket er sannsynlig, da han har meldt 1 ♠ over Syds 1 ♦. Etter min mening er spillets poeng at Syd på dette tidspunkt skal spille en liten kløver mot D. Hvis Vest ikke bruker K, er resten lett. Nord får da for ♣ D. Syd gir nå bort et sparstikk, dekker opp en spar med trumf, kaster sin kløvertaper på hjerter og kniper Østs trumfknekt.

Hvis Vest setter i ♣ K, skifter han f. eks. til liten spar. Nord tar 9eren. Øst K og Syd E. Syd spiller så hjerter til K, kaster en spar på ♥ E, trumfer ut og tar for ♣ E. ♣ 10 faller hos Øst. Så kommer den siste trumfen og Vest skvises i spar og kløver. Returnerer Vest noe annet enn spar, når han

er inne på ♣ K, oppstår ingen skvis. Spilleren vinner da, hvis han plaserer Vest på 4 kløver og kniper med bordets 9'er. ♣ D gir avkast for Syds siste spartaper.

I forbindelse med herr Gjestlands artikkel, vil vi gjerne få lov til å henlede Norsk Rikskringkastings oppmerksomhet på det faktum at de faste bridgeutsendelsene i svensk radio følges med stor interesse også i de øvrige skandinaviske land. Under den Nordiske Turnering i Helsingfors fikk redaktøren flere spørsmål om hvorfor Norge som i rektor Midsems dager var foregangslandet med radiobridge ikke fant plass for slike utsendelser etter krigen. Vi var svar skyldig.

Det er imidlertid vel verd å legge merke til at Norsk Bridgeforbund har bortimot 20 000 organiserte medlemmer og at tallet på alle dem som liker å ta seg en familiebridge er m a n g e g a n g e r s t ø r r e. Selv ber vi ikke for vår syke mor, for i Oslo har vi full anledning til å se god bridge så meget vi vil. Men de mange som sitter spredt utover landet har ikke samme anledning og med engelsk og svensk teknikk (lydbandsopptagelser) som forbilde, er det ingen tvil om kringkastingen ville gi mange lyttere en underholdningspost de ville glede seg til om den som i Sverige «ofret» dansmusikken en enkelt aften pr. mnd. til fordel for en god bridgeutsendelse.

Tenk et øyeblikk over mulighetene. Teknisk sett kan det i dag uten nevneverdig omkostninger f. eks. arrangeres «landskamp» med Sverige (eller England) på lydbånd med fellesutsendelse over norsk og svensk radio!

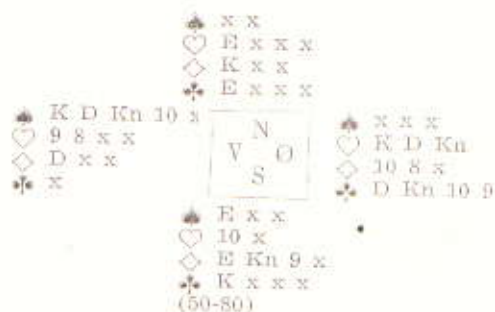
Vi tillater oss å rette en høflig henstilling til kringkastingsens programledelse: Se hvilken interesse radiosjakken omfattes med og gi bridgen, som har det mange, mange dobbelte antall tilhengere en plass i programmet. **Red.**

Naturbridge:

♠ ♥ ♦ ♣
FEMTI-OTTI

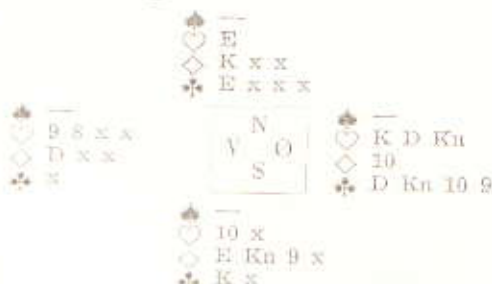
Av Joe Dammerud

Ingen visste hva han het. Han var meget eldre enn oss andre i kongens klær som var stolte av å tilhøre Jægerkorpset årsklasse 1922. Vi andre hadde matrikelnummer på 14000 og derover, men jæger nr. 5080 hadde skulket så mange år at han hadde dette uvanlige nummer, nesten som en drosjebil. Til gjengjeld hadde han praktfulle barter, ti det sto i det ærverdige Jægerkorps' 150 år gamle reglement noe sant som: «Jægerne bør bære Skjæg for derved at indgyde Fienden Skræk.» Femti-otti hadde vært rallare, grubearbeider, rallare, klokkehandler, rallare og gullgraver. Antagelig fra sistnevnte yrke hadde han et hjerte av gull, 24 karat. Hans yndlingsforfatter var Victor Hugo (uttales på Norsk), og han var en virtuos til å manipulere de 52 kort både bokstavelig og figurlig forstand. For i bokstavelig og figurlig forstand. For spøk sa han: «Det er noen som spiller falsk her! — Jeg hadde to ess i lomma da jeg kom, og nå er det ene borte.» I bridge var hans meldinger noe selvsomme, men i spillet ville nitidens eksperter komme sørgelig til kort mot hans «naturbridge». Han spilte helst 3 grand, og hadde for vane å gi bort endel stikk i begynnelsen av spillet, og det er mulig at Jæger 50-80 uten å vite det er skvisens oppfinner. Eller hva sier De om hans spill i nedenstående:

Syd spiller 3 grand, utspill spar-konge. Drevne spillere i dag ville alle holde esset tilbake til tredje gang —

og gå bet. Ikke så 50-80. Han stakk annet sparspill, og spilte sin tredje spar rett opp til Fienden. Hvilken Vest kunne nå dy seg for å innkassere sine sparsstikk? Derved skviser han sin makker, idet stillingen blir:

Vest spiller best hjerter. Syd tar alle ruterne, idet han etter kastet setter ruter dame hos Vest. På fjerde ruter må Øst oppgi kløverholdet eller kaste sin hjerterhonor, og 3 grand er et faktum. «Du skulle holdt på ruterne dine,» sa Vest. «Da spiller jeg knekten herfra og tar en bakvendt finesse med niere,» svarte 50-80.

Knekte og niere var 5080's kjæreste kort. De var ikke så påaktet av fienden, men kunne som underoffisere gjøre mye både nytte og skade. Se her hvorledes han førte sine kort i motspill som han var mester i:

Syd spilte 3 grand, utspill ruter-konge, fulgt av damen, som Syd måtte stikke. Syd spiller nå tre ganger kløver. Da denne sitter skjevt, skifter han til hjertert, som får løpe til Østs konge. Syd har nå fire stikk, og stillingen er:

Terence Reese:

Den personlige faktor

i konkurransebridge.

Fra det engelske Bridge Magazine henter vi denne interessante artikkel som gir noe av bakgrunnen for Englands overbevisende innsats i de to siste Europamesterskap.

Meget av den trolldomsaktige sjarm som konkurransebridgen over, ligger skjult i det faktum at den enkelte spillers personlige innsats er avgjørende for den lille differansen i dyktighet som — når det gjelder bridge i toppklassen — gir seier over dyktige motstandere. Alle fysiske og psykiske ressurser spiller rolle når det gjelder å vinne en hard og jevn kamp. Grunnen til at enkelte spillere er en anelse mer effektive enn andre, skyldes at de aldri faller ut av stillen. Det hender gang på gang i Camrose Cupkampene (den viktigste årlige turnering på de britiske øyer, red.) at lagene fra Skottland, Irland og Wales spiller meget godt i de første tre fjerdedeler av kampen og viser seg å være like gode spillere som de engelske. Men gang på gang hender

det at de taper til slutt med stor margin.

Forskjellige turneringsformer krever forskjellig taktikk. La oss først ta en alminnelig lagkamp. Når jeg leder et lag forteller jeg alltid laget at vi starter med 3000 poengs forsprang. (I engelske turneringer anvendes total-score, red.). Alt hva laget har å gjøre er å sørge for at det ikke søler bort dette forspranget. Hva jeg i virkeligheten mener er at nesten hvert eneste lag i nesten hver eneste kamp kaster bort omtrent så mange tusen poeng ved feil som de selv er skyld i. Enhver lagkamp er faktisk vunnet inntil den er tapt. Tenk etter selv. Kan De noensinne huske å ha tapt en kamp hvor Deres lag har spilt så godt det kan? Held og uheld spiller nok rolle, men ikke så stor rolle.

Det er en stor fordel for et lag å gå til kamp med en slik taktikk. Unngå å kaste bort poeng — ja unngå all risiko inntil kampen ihvertfall er halvspilt. Det er lett å yte sitt beste hvis

5080 er inne. Med hjerteress som innkomst synes det eneste rimelige tilbakespill å være en liten spar. Men ikke for 50-80. Har tar først sin stående kløver, så hjerteress, og så kommer mesterkortet sparni. Syd dekker med tieren, Vest damen, Nörd kongen. Syd

kan nå ta to hjerterstikk, men må til slutt avgi et sparstikk — en bet. Vi beundret det geniale spill av sparnieren, men Vest kunne ikke dy seg: Du burde ha spilt din mesterlige sparni, for du tok for hjerteresset. 50-80 svarte lunt: da ville Syd ha vunnet sin kontrakt. Hvis jeg blir satt inn igjen på hjerter, og må spille spar en gang til, får vi ikke noe sparstikk. Nei, det gjelder å kvitte seg med de høye offiserer.

Neste dag ble 50-80 stillet for «kriigsrett» for å ha skulket militærtjenesten i mange år, men kom ut igjen smilende og frikjent. «Det er'te bare di høge korta som teller,» sa han. «Je tok ei djup finesse, og den holdt.»

De starter med klart forsett om å sitte og holde forspranget. Hvis De nå ved halvtid konstaterer at Deres lag ligger etter, så må De naturligvis gå hardere på. Men ikke overdriv. Jeg har neppe noensinne sett et lag vinne en kamp ved å presse kortene i annen halvrunde. Men jeg har sett mangen en kamp bli tapt fordi et lag som har hatt alle sjanser til å ta igjen ledelsen, har kastet bort poeng ved å presse kortene helt absurd.

Tillit til Deres annet lagpar er også viktig. Det hender ofte at spillere melder på en merkelig måte for å hindre motparten i å nå en kontrakt som de antar motparten vil kunne vinne. Det er fullstendig feilaktig. Stol på at hvis f. eks. 4 spar kan vinnes av motparten så vil Deres egne lagkamerater også finne fram til utgangen. Intet vil være tapt. Gjør ingen store kraftanstrengelser for å oppnå gode resultater, men unngå i all beskjedenhet de dårlige.

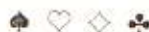
I parturneringer må De derimot følge andre retningslinjer. De kan aldri vinne en parturnering (hvis De da ikke er spesielt heldig) med mindre De er villig til å ta visse sjanser. Det er riktig nok sant at en god gjennomsnittscore vil gi seier, men det er umulig å unngå leilighetsvise bunnscore. Derfor må De i like stor grad gå inn for å oppnå toppscore. Når det knives om meldingen — la oss si at De har meldt 3 hjerter og motparten overmelder med 3 spar — vil det i lagkamp være fornuftig å passe, men i parturnering kan dette neppe være riktig. Hvis motparten vinner 3 spar, er De praktisk talt sikker på å få dårlig score, og De gjør ikke situasjonen særlig verre ved å doble. Men hvis De på den annen side kan oppnå at motparten går 1 dobbelt bet i faresonen, gjør det en himmelvid forskjell om De oppnår 200 i stedet for 100 hvis De, om De hadde fått spille 3 hjerter, bare hadde kunnet oppnå 140. Så De skal «leve livet farlig» i parturneringer: De må enten ta sjansen på å melde 4 hjerter eller doble 3 spar og ikke bry

Dem for meget om det hvis motparten klarer å få hjem kontrakten.

Jeg kommer her inn på spørsmålet moral kontra taktikk. Et slett resultat i et spill kan innvirke ganske sterkt på en spillers moral, særlig i kamper med en rekke lag. Spilleren blir lei seg av hensyn til seg selv, av hensyn til sin makker og av hensyn til det annet par på laget. Det er ikke meget jeg kan si om problemet å sørge for at makker ikke mister humøret bortsett fra at forskjellig taktikk kan komme på tale overfor forskjellige makkere. Det er en misforståelse å være fast bestemt på aldri å si noe som helst hva som enn skjer. Noen makkere foretrekker riktig nok det, men slett ikke de fleste. En spiller som har begått en feil, ønsker mest av alt en sjanse til å rettfærdiggjøre seg. Gi ham den sjansen ved å diskutere spørsmålet på en skikkelig måte.

Et ganske interessant tilfelle inntrer når De haler i land en kontrakt som helt opplagt skulle vært betet. Her kolliderer lett gode manerer med god taktikk. Si ingenting. Hvis motparten tier stille og ikke søker å klarlegge feilen, så hjelp dem ikke ut av vanskene ved å åpne en diskusjon (likegyldig på hvilken måte De begynner) og derved gi synderen en sjanse til å forklare seg. Hvis De blir spurt om Deres oppfatning, så svar unnvikende og fordøm ikke — la motparten forbli i tvil om hva De egentlig mener. Å spille på motpartens nerver — forutsatt at det gjøres åpent og ærlig og på en sømmelig måte — er i mine øyne en del av selve konkurransespillet.

Støhet kommer av konsentrasjon. Konsentrasjon av konstant trening. Alle gode konkurransespillere trener regelmessig. Hvis vi hadde mer førsteklasses kamptrening, ville vi spille bedre enn vi gjør. Det er nettopp mangelen på gode treningskamper som bevirker at provinsspillerne ligger under for Londonspillerne på slutten av kampene.

E K S P E R T

REDIGERT AV

K L U B B E N

LEIF FALCK-PEDERSEN

Oppgave nr. 45.

Nord—Syd har meldt:

Nord:	Syd:
1 ♡	1 ♠
3 ♠	4 ♠
4 gr.	5 ♣
5 gr.	6 ♦
6 ♠	pass

6 ♠ ble vunnet, men meldeserien er ikke god. Hvor tidlig i meldingsforløpet må det være avgitt en dårlig melding? Angi vedkommende melding, og gi en kort begrunnelse for hvorfor den må være uriktig.

Oppgave nr. 46.

Og så var det dette meldeforløpet:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♡	1 ♠	2 ♡	2 ♠
pass	pass	3 ♡	pass
4 ♡	pass	pass	pass

Er alt i orden her?

Oppgave nr. 47.

Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♠	pass	pass	1 gr.
dobl.	2 ♦	pass	pass
dobl.	pass	2 ♡	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Betingelsen for å kunne spille godt over et større antall spill er at De er vant til å spille skarpt atskillige timer pr. dag. De mener kanskje at det ikke reduserer Deres spillestyrke om De spiller litt lite i et par ukers tid, men det gjør det. Det er riktignok ikke slik at De glemmer hva De kan, men De vil ikke være dus med kortene ved begynnelsen av en kamp og før eller senere begynner De å gjøre feil. Jeg tror på betydningen av trening umiddelbart foran en viktig kamp. Hvis kampen skal spilles om aftenen, lønner det seg å spille et par timer om ettermiddagen. Da vil De være fulltrimmet like fra kampens begynnelse.

Syd spilte ut ♦ D som Nord stikker over med K. Hvorledes vil De som Øst føre disse kortene:

♠ Kn 5 3	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ ED 10 9 6 4
N						
V						
S						
Ø						
♡ 10 8 4 3 2	♡ E					
♦ 8 4	♦ E 7 5 2					
♣ D 8 3	♣ E 7					

Oppgave nr. 48.

Vest er kommet i 3 grand, og kortfordelingen er:

♠ EK 9 8 7	<table border="1" style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø	♠ 6 5 4 3
N						
V						
S						
Ø						
♡ Kn 3	♡ 9 8 4					
♦ 8 6 4	♦ E Kn 10					
♣ 8 6 4	♣ EK 9					

♠ 2	
♡ EK 2	
♦ D 9 7 3 2	
♣ Kn 10 3 2	

Kan Vest vinne kontrakten mot beste motspill?

Forklar hvordan spillet vinnes, eventuelt hvordan kontrakten betes.

Løsninger sendes redaktør W. B. Herseth, Frogerveien 28, Oslo merket «Eksperklubben» innen 10. januar.

Løsning på oppgave nr. 36.

Øst—Vest har passet hver gang og Nord—Syd har foreløbig meldt:

Nord:	Syd:
1 ♠	2 ♣
2 ♠	2 gr.
3 ♠	3 ♡
4 ♦	?

Hvilken fordeling har Nord?

Hva bør Syd melde med:

♠ 9 ♡ E 10 8 5 ♦ Kn 9 3 ♣ KD 9 6 2

3 poeng for å angi fordelingen 7 spar og 5 ruter. Dessuten 2 poeng for å melde 4 spar og 1 poeng for å melde 5 ruter.

Denne oppgaven var det ikke mange som klarte. Noen foreslår at Nord kan ha 4 ruter. Når han gjentar ruterne må han jo ha 5-kortfarge. Men når han har 5-kortfarge i ruter, hvorfor gjentar han da sparfargen for han i det hele tatt melder ruterfargen. 5 spar og 5 ruter kan han ikke ha. Til dem som har foreslått denne fordeling vil jeg spørre: Ville De virkelig i praksis gjenta sparfargen i et

slikt tilfelle hvis De hadde 5 spar og 5 ruter? I tilfelle hvorfor? Selv når De har 5 spar og bare 4 ruter skal De melde 2 ruter i stedet for 2 spar. Man viser på ingen måte mer svakhet ved å gjenta enn ved å melde 2 ruter, så det momentet vil ikke spille inn.

6 spar og 5 ruter kan han heller ikke ha, for også i det tilfellet skulle han tonet 5-kortfargen i ruter for sparfargen.

Det er først når vi har 7 spar og 5 ruter at han kan melde slik som han har gjort. Særlig sterk er han ikke, for i så fall ville han ha gjort et hopp på et eller annet tidspunkt. Med åtte spar og åtte ruter sammen vil det nok være lettere å få utgang i spar enn i ruter, og med de opplysninger som foreligger bør vi ta sjansen på en utgangskontrakt, fortrinnsvis i spar.

Løsning til oppgave nr. 31.

Med ingen i faresonen har meldingene gått:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♥	dobl.	pass	2 ♠
pass	3 ♣	pass	4 ♠

Syd spiller ut ♣ K og kortene er

♠ D 10 8 5		♠ E K 7 6 4 2
♥ K 7 4		♥ D 10 6
♦ E D		♦ Kn 5
♣ E 8 5 2		♣ 7 4

Spør etter bridgebordet

TRUMF

i forretningene. Det er sammenleggbart og trukket med grønn filt.

Lages av

DEN NORSKE REISEEFFEKTFABRIKK A.S

HALDEN

Hvordan vil De spille på Østs plass?

Kloverutspillet lasjeres. Hvis det fortsettes med kløver, stikkes med E. Så E og K i spar og spar til D, liten kløver til trumf, ruter til E! og siste kløver trumfes. Så settes motarten inn på ♦ K og må spille hjerter eller til dobbeltrenons. Hvis det er Syd som har ♦ K, er kontrakten 100 % sikker og hvis Nord har den, er det overveiende sannsynlig at Syd har E Kn i hjerter. Hjerterospillet fra Nord stikkes med ♥ D. Den eneste tenkelige mulighet til bet er at Nord har Kn x i hjerter og spiller den lille.

Med skift til ruter i annet stikk, må det stikkes med ♦ E. Så liten spar til E og hvis begge følger liten til ♠ D, kløver til trumf, spar til 10eren og siste kløver til trumf. Hvis Nord har tre trumf, trumfes bare 1 gang. Så kløver til E og kløver til trumf, inn på ♠ D, og siste kløver til trumf. Hvis Syd har tre trumf trumfes også bare 1 gang, ♣ E og kløver til trumf K. Spar til 10eren, ♠ D og siste kløver trumfes.

Hvis vi ikke lasjere første kløver, får vi vanskeligheter med forbindelsen, og vi risikerer også at Nord kommer inn på annet kløverspill og får spilt hjerter. Det odelegger sluttspillet hvis Nord har ♦ K og 2 hjerter.

På den annen side løper vi den risiko ved å lasjere kloverutspillet at Syd har 6 hjerter. Det er imidlertid langt større sjanse for at han har bare 5 og selv om han har 6 skal det mye til at han fortsetter med ♥ E og hjerter til.

De som stikker med ♣ E og ellers spiller noenlunde etter programmet får likevel poeng, men de som tar ruterfinessen får ikke noe. Heller ikke de som baserte spillet på single hjerter hos Nord.

Løsning på oppgave nr. 32.

Ø-V i faresonen. Meldingene:

	N		♠ K Kn 5
	V	Ø	♥ E K D 10 4
	S		♦ Kn 5
			♣ 10 7 3

♠ E 10 7 2
♥ 8 7 5 3
♦ 10 2
♣ E 9 4

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♦	1 ♥	1 ♠	pass
3 ♣	pass	4 ♣	pass
4 gr.	pass	5 ♥	pass
6 ♦	pass	pass	pass

Øst spiller ut ♥ K. Vest legger ♥ 2 og Nord ♥ 6. Hva skal Øst fortsette med?

5 poeng: Kløver (fortrinnsvis ♣ 7). 2 poeng: ♦ 5.

Nord har sikkert single hjerter. Videre har han antagelig 10 kort i ruter og kløver og double spar. Har han 2 små spar, må han

gå bet uansett hva Øst spiller i annet stikk, men sannsynligvis har Nord D x i spar.

Sparspill er derfor utelukket og hvis Øst forsetter hjerterspillet vil også Nord lett vinne kontrakten idet Øst vil bli skvist i sluttspillet. Nord vil trumfe hjerterspillet, gå inn på ♣ E og trumfe nok en hjertes, Vests siste, og bordets fjerde hjertes blir en trusel mot Øst, som til slutt ikke vil kunne holde både hjertes og K Kn i spar. Hvis ikke spilleren kan få trumfet 2 hjertes i tide, vil derimot Vest kunne holde hjertes og skvisen bortfaller. Poenget er derfor å hindre at spilleren får andre inntømster på bordet enn ♣ E og ♠ E. Spilleren har sikkert E K D i ruter, slik at ♦ 10 vil bli inntømst om Øst spiller ruter i annet stikk. Det er riktignok en sjanse for at spilleren ikke bruker ♦ 10 på bordet om Øst spiller ♦ 5, men ♦ Kn i annet stikk har ingen hensikt.

Det beste er kløverspill. Da vil spilleren være ferdig om han har K D fjerde eller tredje. Nord kan nemlig godt ha 7 ruter og 3 kløver. Selv om spilleren har K D Kn x i kløver har vi den mulighet at bordet ikke legger i ♣ 9 med det samme. Spilleren håper kanskje at Vest vil legge den på, når han bruker ♣ 4 på bordet, og hvis ikke, regner han kanskje med at han kan ta finesse med 9eren i annet kløverspill. Men den går ikke, for Øst vil da legge i 10eren. Når vi spiller ♣ 7 (eller 3) regner vi med at Øst ikke vil legge i ♣ Kn, med mindre 9eren blir brukt på bordet.

Løsning på oppgave nr. 33.

Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
3 ♠	4 ♠	pass	5 ♣
pass	5 ♠	pass	?

♠ 10 8 3 ♥ D Kn 4 ♦ 5 ♣ K 10 8 6 4 2

Hva skal han melde?

6 ♥: 5 poeng, 7 ♥: 4 poeng.

Nords 4 ♠ melding er krav til Syd om å melde sin beste farve. Nå gjentar Nord overmeldingen i spar. Hva skal det bety?

Svært mange mener at han nå avslører en svindelsspirmelding hos åpneren som de regner med har en lang ruterfarve å redde seg med. Dette er imidlertid helt ulogisk. Nord ville selvfølgelig ha doblet 3 ♠ i stedet for å melde 4 ♠ hvis han hadde hatt en så god sparfarve. La oss si han hadde doblet 3 ♠ og at han meldte 4 ♠ etter at enten makker eller motparten hadde tatt ut doblingen, da ville han ha avslørt en eventuell svindelåpning. Men fordi Nord ikke har doblet 3 ♠, er både 4 ♠ og 5 ♠ kunstige meldinger.

4 ♠ meldingen er grei. Han har bedt Syd om å velge mellom 3 farver og Syd har valgt kløver. Når han så gjentar overmeldingen, ber han pånytt Syd om å velge farve, men selvfølgelig ikke den samme farven han allerede har meldt. Ved sin 5 ♠ melding

poengterer Nord at det er bare 2 farver han har interesse av, nemlig ruter og hjertes, og Syd må velge en av dem. Sett Dem på Nords plass etter en 3 ♠ åpning med f. eks.:

♠ — ♥ E K x x x x ♦ E D x x x x ♣ E

De er villig til å ta en sjanse på en sekser i hjertes eller ruter. De kan ikke melde 6 i begge farvene på en gang og melder De den ene farven på 4- eller 5-trinet, er det ikke krav. Melder De derimot 4 og 5 ♠ som ovenfor, har De fått forklart Dem godt.

Løsning på oppgave nr. 34.

Alle i faresonen. Meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♣	dobl.	redobl.	pass
1 ♠	pass	pass	pass

Hva spiller De ut som Syd fra

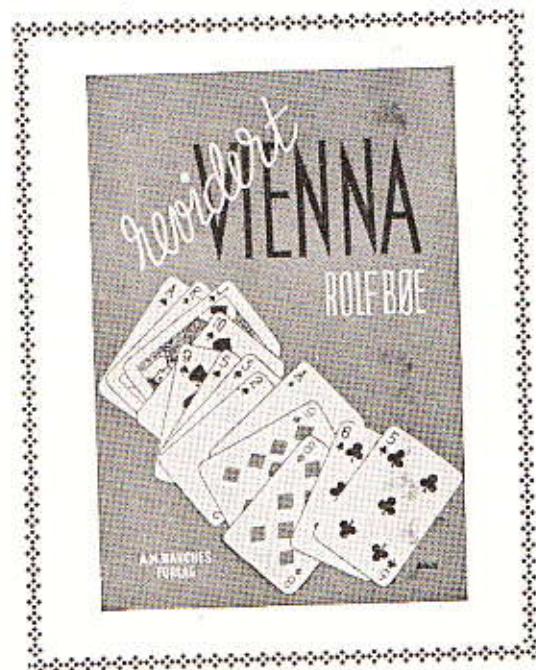
♠ D 7 4 3 ♥ E D 10 7 6 3 ♦ K D ♣ D

♥ E: 5 poeng, ♦ K: 2 poeng.

Mange har foreslått trumfuttspill for å hindre krysstjeling, men når vi selv har single kløver og double ruter er det trolig at det er vi selv som vil få de fleste stjelestikkene hvis det ikke blir trumfet. Spar må nok ansees som det desidert dårligste utspill.

Utspill av ♥ E har to hensikter. Makker har tydeligvis ikke honnorstikk, men han kan godt ha en singleton i hjertes slik at han får stjelestikk. Dessuten er det et poeng å få hjertesfarven god slik at vi kan «pumpe» spilleren i trumf og selv bli lengst i trumf-farven.

Dette skjedde da spillet forekom i Norges-mesterskapsfinalen i år.

Herr Edv. Kvisvik
Boks 134
Asker

♠ K Kn 7 2
♥ 9 7 2
♦ 5
♣ D 6 4 3 2

♠ D 10 6
♥ K 8 3
♦ K 8 3
♣ K Kn 7 5

	N	
V		Ø
	S	

Ost—Vest hadde noe slikt som:

♠ K 9		♠ E Kn 6 5
♥ Kn 9 5 4		♥ K 8
♦ E 10 8 3		♦ Kn 7 4
♣ K 8 5		♣ E 10 7 4

	N	
V		Ø
	S	

Dårlig meldt Det ble også dårlig spilt med resultat 3 beten.

Løsning på oppgave nr. 35.

Alle i farensonen. Meldingene:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
3 ♣	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Denne gang har Syd

♠ 9 8 7 ♥ K 10 9 3 2 ♦ E D 2 ♣ 10 2
Hva bør han spille ut?

♦ E: 5 poeng, ♥ 10 eller ♥3 (2) : 2 p

Det er mye som taler for at spilleren vil kunne innkassere sine 9 stikk så fort han slipper til. Derfor bør vi gjøre hva vi kan for å sikre oss beten for han kommer inn.

Vi kan vel se helt bort fra at sparfarven vil gi 4 raske stikk. Derimot er det ikke usannsynlig at vi med makkers hjelp kan ta 5 hjertestikk eller ruterstikk i utspillet. Begge farvene har gode muligheter og vi må derfor velge utspillet slik at vi får anledning til å undersøke begge farvene. Hvis makker har f. eks. K femte i ruter, vil et øyeblikkelig angrep i ruter antagelig være det eneste som beten. Han vil da kaste styrke på ♦ E, og vi fortsette med D og toeren. Hvis han imidlertid ikke har ♦ K, vil han ikke kaste styrke, og vi fortsetter selvfølgelig ikke med ruter, men skifter til hjertes i håp om at makker har E D x el. lign., slik at vi kan ta tilstrekkelig mange hjertestikk til at det blir bet.

Det kan selvfølgelig tenkes tilfeller hvor ♦ E er det eneste utspill som gir spilleren kontrakten, men det er jo sjelden at det riktige er det heldigste i 100 % av de tenkelige tilfeller.

Løsning på oppgave nr. 36.

Meldingene:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	pass	2 ♠	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Utspill fra Vest: ♥ D.

Spilleren lasjerte ♥ D. Vest fortsatte med ♥ Kn og Syd stakk med E. Han spilte så en liten spar. ♦ 5 på bordet ble stukket med D av Syd og på ♦ E forsvant bordets siste hjertes. Syd spilte så ♣ 9, Vest la ♣ 10 og bordet ♣ 2.

Hvordan bør motspillet utvikle seg?

5 poeng: Stikke over med ♣ Kn og spille ♠ D. 2 poeng: Stikke over med ♣ Kn og spille ♠ 10.

Denne oppgaven ble dessverre ikke korrekt oppsatt i nr. 9, men alle som har innsendt løsning har løst den under riktige forutsetninger, nemlig at det er Øst som skal ha de kortene som er oppsatt på Vests plass. Likeledes har de regnet med at Vest fulgte spar første gang.

Kommentarer til løsningen har vel de fleste sett i nr. 10 under «Efos i praksis». Østs kort er ikke nøyaktig de samme, men det spiller ingen rolle for resonnementet.

Resultatet av augustkonkurransen.

- pr.: Lars Monsen, Bardu.
 - pr.: Yngvar Nytroen, Rendal.
- Foruten premievinnerne fikk Håkon Hoel, Harstad, og Lars Ostenstad, Asker, 20 poeng.
- 19 poeng: Jon Helness, Oslo. Reidar Dick Henriksen, Oslo.
- 18 poeng: Kristian Arnesen, Bekkelaget. Finn Jervell, Vadso.
- 17 poeng: Anders Ganum, Skjåk. Ernst Frantzen, Tyssedal. Einar Dingstad, Spydeberg. Magnus Dahl, Sinsen. Henrik Schultz, Kirkenes. Hans Chr. Siebke, Oslo.
- 16 poeng: Odd Ravlo, Verdal. Leo Tvedt, Tyssedal. Kåre Vorum, Oslo. Roar Nilsen, Sarpsborg.
- 15 poeng: Finn Jordfall, Asker. Nils Bækken, Adalsbruk. Arild Solberg, Tr.heim. Thomas Th. Iveland, Kirkenes.
- 14 poeng: Bjarne Sunde, Florø.
- 12 poeng: Dagfinn Schinstad, Oslo. Jone Mauland, Oslo.
- 11 poeng: Finn Ottersen, Kr.sand S. Finn Petersen, Kr.sand S. Håkon Gunnes, Skien. Tor Lynneberg, Oslo. Karl Netland, Jæren.
- 10 poeng: Th. Larsen, Tyssedal. Per Bo, Fåvang. Harald Lund, Lilleaker. V. B. Nicolaysen, Sarpsb. Finn Opsahl, Koppang. Erling Akre, Vikersund. Aage Bruvold, Florø. M. Didriksen, Bardu.